

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 29. september 2010 annulleres i henhold til artikel 263 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede beslutning i den foreliggende sag godkender de spanske lovbestemmelser, som har til formål at kompensere for de yderligere omkostninger, som elproducenterne har afholdt i medfør af deres offentlige serviceforpligtelse, hvorefter de skal præstere en del af deres produktion med anvendelse af indenlandske kul.

Gas Natural Fenosa er af den opfattelse, at beslutningen strider imod fællesskabsretten, hvorfor selskabet anmoder om, at den annulleres af følgende grunde:

- 1) For det første tilsidesætter beslutningen artikel 108, stk. 2, TEUF, og artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽¹⁾, i det omfang den omtvistede støtte giver anledning til tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet.
- 2) For det andet er bestemmelsen i strid med diverse bestemmelser i den primære og afledte ret, for så vidt som støtten ikke kan anses for forenelig med fællesmarkedet, dvs.:
 - Fællesskabsretten på miljøområdet, nemlig artikel 4 og 191 TEUF, og gennemførelsesreglerne af kompromiser på miljøområdet, og i særdeleshed direktiv 2003/87/EF, som senest er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF⁽²⁾, for så vidt som den omtvistede foranstaltning fremmer drift af anlæg, som øger niveauet af drivhusgasemissioner i atmosfæren, tilsidesætter forbuddet mod at give nye gratistildelinger og fremmer minedrift, som udgør en alvorlig trussel over for det naturlige habitat.
 - Traktatens bestemmelser vedrørende det indre marked, nemlig artikel 34 og 49 TEUF, i det omfang importen af produceret elenergi på grundlag af spansk kul eller gas såvel som planer om udvidelse af elproduktionskapaciteten på grundlag af importeret gas og/eller kul hindres og gøres vanskeligere.
 - Artikel 101 og 102 TEUF sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, ved at fremme en konkurrenceforvridende adfærd blandt de spanske kulproducenter.
 - Artikel 126, stk. 1, TEUF, idet den omtvistede foranstaltning unødvendigt og uforholdsmæssigt vil forøge de offentlige udgifter.

- Rådets forordning (EF) nr. 1407/2002⁽³⁾ ved at godkende en forhøjelse af statsstøtte, som allerede er givet ved tidligere foranstaltninger, og ved at fremprovokere en forvridning af konkurrencen på markedet for el-energiproduktion.

- 3) For det tredje tilsidesætter beslutningen artikel 3, stk. 2, og artikel 11, stk. 4, i det andet direktiv om markedet for elektricitet, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF⁽⁴⁾, såvel som EF-rammen for statsstøtte i form af kompensering af den offentlige sektor og proportionalitetsprincippet ved, at de i nævnte bestemmelser anførte krav til en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse ikke er berettiget ud fra forsyningsikkerhedsgrunde, og ved at der i alle tilfælde eksisterer mindre tungtvejende alternativer til at nå de mål, der er tilstræbt med den omtvistede foranstaltning.

⁽¹⁾ EFT L 83, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23.4.2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 140, s. 63).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1407/2002 af 23.7.2002 om statsstøtte til kulindustrien (EUT L 205, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26.6.2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF (EUT L 176, s. 37).

Sag anlagt den 14. oktober 2010 — Iberdrola mod Kommissionen

(Sag T-486/10)

(2010/C 328/80)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Iberdrola, SA (Bilbao, Spanien) (ved advokaterne J. Ruiz Calzado og E. Barbier de la Serre)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Beslutningen annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den beslutning, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-484/10, Gas Natural Fenosa SDG imod Kommissionen, og sag T-490/10, Endesa imod Kommissionen.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen begået en række retlige fejl og åbenbare fejlskøn ved, efter at have foretaget en foreløbig undersøgelse ifølge bestemmelsen i artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾, at komme frem til, at den kompensation for offentlig servicevirksomhed, som er offentliggjort af Kongeriget Spanien, er i overensstemmelse med EU-reglerne om statsstøtte. Sagsøgeren har fremsat fem annullationsanbringender.

Med det første annullationsanbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har undladt at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 på trods af alvorlig tvivl om, hvorvidt den anmeldte støtte er forenelig med det indre marked. Derfor hævder sagsøgeren, at Kommissionen åbenlyst har tilsidesat artikel 108, stk. 2, TEUF, og artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999.

Med det andet annullationsanbringende, som er tostrengt, anfører sagsøgeren, for det første, at Kommissionen har anlagt urigtige retsopfattelser og fejlskøn ved at komme frem til, at den af Kongeriget Spanien anmeldte foranstaltning modsvarer behovet for kompensation for omkostningerne ved en tjenesteydelse af en økonomisk almen interesse, som er berettiget ud fra forsyningsikkerhedsgrunde, når der hverken eksisterer eller på kort sigt kan forudses problemer med forsyningsikkerheden i Spanien, og, for det andet, gør opmærksom på et åbenbart fejlskøn ved at komme frem til, at den af Kongeriget Spanien anmeldte foranstaltning er forenelig med det indre marked i henhold til artikel 106, stk. 2, TEUF, og med det tredje elektricitetsdirektiv.

Med det tredje annullationsanbringende argumenterer sagsøgeren for, at den af Kommissionen godkendte statsstøtte er i modsætning til de materielle og tidsmæssige rammer, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1407/2002⁽²⁾ om statsstøtte til kulindustrien og i Rådets forslag til forordning vedrørende statsstøtte til lukning af ikke-konkurrencedygtige kulminer.

Med det fjerde annullationsanbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, som forpligter den til omhyggeligt, indgående og upartisk at undersøge alle de i sagen relevante elementer, ved ikke at have fundet det formålstjenligt at indhente alle de nødvendige oplysninger for at være fuldt ud orienteret om samtlige fakta i sagen, før den traf sin beslutning og foretrak at godkende den anmeldte foranstaltning i den første fase.

Med det femte anbringende, som er trestrengt, gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat det retlige princip, som forhindrer Kommissionen i at erklære en statsstøtte, der tilsidesætter andre traktatbestemmelser, for forenelig med det indre marked, i særdeleshed ved at se bort fra, at foranstaltningen strider imod de bestemmelser, som anerkender prin-

cippet om varernes fri bevægelighed, de med direktiverne tilstræbte mål om et indre marked for elektricitet og målene om bæredygtighed i Den Europæiske Union.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 83, s. 1).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1407/2002 af 23.7.2002 om statsstøtte til kulindustrien (EFT L 205, s. 1).

Sag anlagt den 14. oktober 2010 — Endesa og Endesa Generación mod Kommissionen

(Sag T-490/10)

(2010/C 328/81)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Endesa, SA (Madrid, Spanien) og Endesa Generación, SA (Sevilla, Spanien) (ved advokat M. Merola)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullationssøgsmålet anerkendes og antages til realitetsbehandling.
- Der gives sagsøgerne medhold, idet beslutningen annulleres i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige de med sagen forbundne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den beslutning, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-484/10, Gas Natural Fenosa SDG imod Kommissionen og sag T-486/10, Iberdrola imod Kommissionen.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgerne fremsat tre anbringender:

- 1) Det første anbringende hviler på den åbenlyse fejl, som Kommissionen har begået ved at komme frem til, at den anmeldte foranstaltning er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF⁽¹⁾. I forbindelse med dette anbringende gør sagsøgerne følgende gældende: